

בין השיטין

חרמחה של עגלת הקרלד, זו העגלה היהודונית העלובה, המכיסה כפורת שתוררה, שסבחיקים מעליה אותן האותיות האשוריות והסוריות — — —
 ויוחן נא בזה בקצת דבריו של הדיפוטיר הורשאי הסספר באונינו גפי שימות, כיצר נתפסרו פ. פ. פ. מעגלת הקרלה:

...כפי שהוסכם תחילה... צריכה היתה עגלת הקהלה ליסע בראשיהתה" לוכה, בכדי להציג את הציון היהודי של התלויה הבלתי-יהודית... אולם באותו בוקר באו מקונויהמנוח אל הקהלה והודיעו, שההלוייה נדחתה לשעה אחת. בכדי שהעגלה תבוא באיזור שעה... אולם אנשי הקהלה לא האמינו לדבריהם ושלחו את העגלה... כשהופיעה העגלה ברחוב רוש ראש המליציה של פ.פ.פ. מאת בעל העגלה לחזור, בעליהעגלה טען, כי בהיותו מקוד אין הוא רשאי לשנות מדברי האנשים הסמונים עליו ואז נצטווה מפי המליציה ליסע בדרך אחרת בכדי לעמוד שם בראש התהלוכה, בבוא העגלה לאותו המקום נגשה אליה קבוצת מיליציאנטים חדשה והודיעה לבעל העגלה, כי מחלקת בית העלמין דורשת ממנו לחזור, בעל העגלה לא האמין... וירד לבית קפה סמוך, בכדי להתקשר בש"חה סלפוגית עם המחלקה... וכינתים קפצו המיליציאנטים על העגלה ודפקו במוסים ונמלטו... בעל העגלה רץ אחד דיהם... וכשהשיגם באנק סכביההאש חססו בו המיליציאנטים ואסרו אותו ואת העגלה בנראזי ורק לפטת ערב הורשה לקנות לו מעט אוכל להשיב את נפשו. העגלה היתה אסורה עד השע בערב...

אכן זרינה היא המליציה של פ. פ. פ. אשר שינסה את מחניה להדי ביר החתיה את בעליהעגלה העלוב של קברניישראל בורשה ותוכר לו. אכן זרינה היא המליציה של פ. פ. פ. ורביי המדינה, סגניימיניסטרים, הנרלים, צירי הפרלמנט והסינאטורים, עסקני הצבור והמלוסדים ועל כולם רבאוח הפועלים. שנתקצו להצויות של המנהיג הסוציאלי דיסמי, לא הוצרכו לרסמיק מבושה למראה... עגלת הקהלה היהודית.

וכראי דציין גם פרש זה: המנהיג נקבר כשכל ההמונים הצובאים על קברו עמדו גלויי ראש ונגס היהודים, שנתכנסו באותו טעמד, הוכרחו בבית העל" מין היהודי לגהוג שלא בניברין יהודאין. החבר הבונדאי עלה אמנם על דוכנה של הפאלקצייסונגי ומרנג לכל הסת" ריעים על הקלקלה של איוו. עגלה לאו- ביתי, אולם השאלה, שאלתתם בעינה עומדת:

...במה זכתה העגלה הנווית (קרוי: הנהדרה והנכותה) שתהא נחשבת לסר ציאליסטית ביותר ולחפסית בדעות ביותר מאשר העגלה היהודית (קרוי: המשוטת)?

תיקו, כי מי ידע מוצאי הקטנות ומבואותיה וצרותהלב באין המצא?

בורשה נפטר פליקס פרל, סגוני פ. פ. פ. וראשי דבריה, אשר העלה ורומם על כתפיו את המפלגה מראשית מצעדיה עד שעת-מיתתו. רבבות חבריו לרעה, למלחמה ולמפעל לא השכו מסנו ביום המסירה אותה-הוקרה והערצה, כי עכר נאמן היה האיש לבית-חיהם. רביי המדינה, סגניימיניסטרים, נרלים, צירי פרלמנט ומינאטורים, עסקני צבור ומלוסדים, ועל כולם רבאוח פועלים, איש איש על דגלו, נחכשו מכל קצוי פועין לחוביל את המנהיג לקברות ולחלק לו את כבודו האחרון. אולם כאן קפיץ עליהם רוגזו של המנוח, כי בשלשלת היוחסין שלו נמצאת פסקא עכורה זו:

...הציר הדיר פליקס פרל מתיחש על משפחה ספורסטת של יראים ושלמים בקיק ורשה. הוא נכר לנביר המכוכב והנדיב רי רפאל גטיל זיל ודורתו היתה מנשים כאהל תבוך סרת פריל סודינר ניצ, אשר את כפה פרשה לענו ויריה שלחה לכנות את בית-הכנסת המפואר ברחוב סוורדה...

ועוד זאת עורר לתבריו הנפטר הנדול: למרות המצרות המרובות של דעיתו חתיי—מי שהיתה מטונה על התע- מולה באידיש במפלגת פ. פ. פ. ואשר לא לימדה את לשונה לרבר פולנית צחה—לא הלך פרל בעקבותיה ולא קבל עליו את עול-מרכותה של הדת הקחו- לית והוא

...מת יהודי ורכו האחרונה הובילה סמילא לאותה ככרת הארץ הקסנה, אשר בה ניתנה לישראל אבטונוסיה, אמנם אבטונוסיה סתה, אולם על כל מנים אבטונוסיה...

פ. פ. פ. שקרה על כך שלא למסם ברבים—לא בסודעות-אגל אשר בעתונות ולא באלה אשר ברחובות-עיר —כי מנהיגה יוקל אלי קבר בבית עלמין יהודי ויפת העיר אותו עתונאי:

...פ.פ.פ. זו הסתסת לפרקים ואינה מפרשת, אנה היא אומרת להנחות את סחנותיה החיים, סתמה הפעם ולא פירשה, אנה תוליך את מנהיגה המת... ובקהלת-ורשה הופיעו חבריו ומקור רביו של פרל והודיעו כי

את גופתו של המת לא יוכלו על עגלה פשוטה, כי אם בעגלה נהדרת ונבוהה, כפי הנהוג אצל הנוצריים וקברני ישראל בורשה נענעו בראשם ואמרו:

ההלוייה תערך ע"י החברה, חסד של אמתי; בראש ההלויה תסע עגלת הקהלה ואחריה העגלה הטפור ארה, אשר עליה תמצא גופתו של המת. מקורביו של הנפטר הסכימו להנאי זה, אולם בלכם הנרנו אמרו: תכענים הם בני ישראל אלה, לא סגי להם שיינו אנוסים לחרק למנהיגנו את כבודו האחרון בבית-עלמין יהודי, הנה באים אלה ואומרים עיד להעמית עלינו את